

ספר

נתיבות אמת

חלק ראשון

העומד למגן בעד חכמי התלמוד, להראות העמים
והשרים, כי ישרים דבריהם, ולא עולתה
בם, וכל מהרסייהם לא יצלחו
להפיל מהתלמוד צרור ארצה,

וסוף נגד הסבור

נתיבות עולם

אשר חברו הדאקטור מקאל להרוס יסודי התלמוד אשר
בית ישראל נשען עליהם

חברו ר' יהודה יודל מידדעלמאן מווארשוי

פה לאנדאן

ונעתק ללשון ענגליש בצד השני מן הספר
על ידי מרדכי בכ"ה חיים ברעסלוויא

בשנת

למדרו רוגנים, וחבינו לקח

לפ"ק

ברוך

אלהים אל חי אלהי ישראל מעתה ועד
עולם:

אנא אלהי, הואל אמצני נא הפעם, הרחב צעדי
תחתי, בל ימוטו פעמי, כי קנא קנאתי
לכבודך ה' צבאות, כי יצא איש לחרף מערכות ישראל
אשר נקרא שמך עליהם, וחבר מחברת וקרא שמה
נתיבות עולם, ובכל נתיבותיה אין שלום, ויעתיקוה
ללשונות שונות, ויפיצוה בארצות, והנא לסתור
דברי התלמוד, ולהרוס כל מבצרי ולשום תהלה
בלומדי ומחזיקי לאמר כי הבל היא מעשה תעתועים,
וכל העמים אשר יחסו בסתר כנפיהם, יאמינו
לקולה, יען חברה אחד מאחיהם, ואין איש מאחינו
קם לנגדה, כולם כעם ככהן, פי מלך ישמורו,
יען, אמר החכם אל תען, או בדוד מלך ישראל
יסמוכו, יען צוה, אל תתחר במרעים, ובראותם כי
אנחנו מחשים, יוסיפו התל בנו, יתנו עדיהן ויצדקו,
לאמור: אחי איפוא חכמים ישיבו נא דבר: הוי
אחי שאלו נא, נשיא ישראל, השר הגדול הנכבד
מוהרר משה מאנטפיארי, אשר בנסעו אל הקיסר
רוסיא לחנן מלפניו על עמו, להקל עוליהם, ויסובבהו
כל שרי המלכות, ואיש ואיש כלי מלחמתו בידו, ומה
הוא? החיבור נתיבות עולם מדאקטר מ'קאל, להראות
את השר הנכבד, איך עם בני ישראל נבוכים המה
באמונתם, עתה אחי העת לחשות? אם כל המועקה
אשר תעיק לנו בארץ צפון ובכל הארצות אך
המחברת הזאת תזרה פרש על פנינו: אדני אלהים
חילי

ישעיה נ"ט-ח" דרך שלום לא ידעו, ואין משפט
במעגלותם, נתיבותיהם עקשו להם,
כל דרך בה לא ידע שלום:

מ"ב-ט"ז והולכתי עורים בדרך לא ידעו
בנתיבות לא ידעו אדריכם, אשים
מחשך לפניהם לאור, ומעקשים
למישור וכו':

נ"ז-י"ד ואמר סלו סלו פנו דרך הרימו
מכשול מדרך עמי:

נ"ח-י"ב ובנו ממך חרבות עולם, מוסדי דור
ודור תקומם, וקרא לך גדר פרץ,
משובב נתיבות לשבת:

כ"ט-כ"ד וידעו תעי רוח בינה, ורוגנים ילמדו
לקח:

חילי, הנה אנכי חדל האיש, בער מאיש, ולא
בינת אדם לי, אך נפשי עלי תאבל, יהמו יחמרו
מע, יתר לבי. הוי! כלכל בל אוכלה, הנה קמתי
צולע, צאת לקראת אויב ומתנקם, עזרני ה' אלהי
עזרני, הורני דרך חוקיך, ורוח בינתך תסמכני,
בך בטחתי אל אבושה, למענך אלהי עשה, למען
יתגדל ויתקדש שמך בארץ כי שמך נקרא עלינו,
ועל תורתינו שבכתב ושבע"פ, וידעו גוים כי אתה
עשית, ודברך אלהינו יקום לעולם, האר עיני להחל
ולכלות את אשר יזמו מורשי לבבי, אל נא אכלם,
כי במצותיך האמנתי, נדבות פירצה נא ה' ומשפטך
יעזרוני:

עמי בני אל חי

אחים ידידים, אוהבי האמת, אל נא תאשמוני כי
למען הגדיל שם ותפארה יצאתי בחבורי
זה לא אחי לא! אמנם תוחלתי זה כביר עליכם,
קויתי לאמור יצא יצא איש מגן מקרבכם ללחום
מלחמת ה', יקרא חרב לה', והנה תוחלתי נכובה,
עברו ימים, חלפו שנים, והאויב ירב בארץ, יעשה
חיל יפרוץ פרץ, וכי שיבר דלתי נחושה, ובריתיה
גדע, וחיל וחומת תוה"ק יחדו אומללו, ותעמדו
מנגד? תסתרו בסתר אהליכם, לאמור לא עליכם
המצוה, איש לאהליו ישרא, דרשו נא ספרי קודרת
העתים ודעו, או שמעו משרי עמינו הגדולים הנכבדים
כי לא יכלו לרפאות הנגע, על כי פשתה בקרב
העמים לאמור כצאן תעינו, אבדנו כולנו אבדנו,
בלי תורת אמת בפינו, וכל יסודיה ערו ערו, ומי העיר
כל זאת? אך החיבור נתיבות עולם, אשר מהחלועד
כלה אין בו דבר אמת אך להג ומתהלות, רוח אל
עטתני ואשים נפשי בכפי, קראתי לאוהבי להיות
מעוז לראשי ואצא לקראת אויב להבריחו מן החומה,
לא

לא אתנחו לשחתה, ואתם אחי כי רב כחכם ממני,
רדפו אחרי, גם השג תשיגוהו, גם תחלקו שלל,
ואנכי עם רעי הנלוה לעזרתי בדרך ה' חילו ופועל
ידיו תרצה, החכם המשכיל השלם מיסטער ברעסלוי
נהיה שומרי החומות, כי מה כחי ומה בינתי נבער
מדעת נעדר התבונה, גר בארץ נכרי וכל ספר אין
בידי, ואף לא ספרי ת"נך כי אם הנתיבות עולם, ולבי
סוער לקראתו, כארי ביום טרף, אמרתי יהי מה אשר
ישם ה' בפי אותו אדבר וירוח לי, אולי אשים הסער
לדממה, אולי אשקט הרעש, לכן אחי חוסו נא
עלי חוסו! אנא אל תפגעו בי אתם, ואם שגיתי כפרו
על שגגתי אנא כפרו, כי השגיאה גם מחכמי לב בלתי
נמנעת ואף כי לאיש כמוני, חזקוני נא חזקוני, אמצוני
ברוח בינתכם, כי מלחמת ה' אנכי נלחם, ואם
תחדלו מתת יד לעזרתי, הנני אלחמה לבדי עם
מתי מעט אשר אתי, וה' הטוב בעיניו יעשה, אך
דעו, אם ח"ו יגבר האויב עלי, אתם אשמים, כי לא
שמעתם בקול אחיכם בהתחננו אליכם, ונחנו נקיים
כי מה אנכי קטן הקטנים יודל מידדעלמאן:

ואת מחברתי

שוטי החוצה, ברחובת תני קולך, א תיראי! תפחדו,
כי הנה צויתי הנערים לבלתי נגעך, ראה
קראתיך בשם **נתיבות אמת** יען צופה נתתיך,
עמדי על דרכים וקראי, להשוגים בנתיבות עולם,
השיבם נתיבות האמת, הורם! כי נבוכים המה בנתיבות
שקר, אם לא ישיבו, יתעו בתוהו ויאבדו!

דבר אל הקורא

אחי יושבי תבל ושוכני ארץ ההולכים נתיבות,
כי תפגשון אמת, נצבת באם הדרך, או
בפתח עינים, אל תחשבוה לזונה, כי צדקה ממני,
ואני

ואנכי שמתו דברי בפיה, ופקדתיה להורת לכם
הדרך תלכו בה, לכן שמעו אליה ותחי נפשכם,
הנה היא ברור תמלל, צחות תדבר, אכן אתם הטו
נא און, תנו לב להבין אמריה, והיא תישר ארחותיכם;
אנא אחי רצו נא, קחו לקחה, למען ישב לכם ולבניכם
עד עולם, ולמען תחיו ורבייתם על האדמה, ובהעזב
הארץ תאיר נפשכם באור החיים בנועם עליון אל
עולם סלה;

אנשי ריבי

מחברי נתיבות עולם, א תדמה ראש אני לעדת ישורין.
מורה לקהל ה', לא רחוני לא! אנכי צעיר הצעירים
בעדתי, אשר אך מעט שתימי מנקרת בור כרו הגדולים,
ועדן לא רייתי צמאוני, וחנני לפניכם! מי בכם יצא
לקראתי? יאמר נצחתיו? יהדפני ממצבי? הן כלכם
מאפע, ומרה תעשו ליום תוכחה? בצאת החלוץ
לקראתכם, כולם אחוזי חרב, מלומדי מלחמה, אנה
תנוסו לעזרה? ואם החרישו עד היום, יען חרפה למו,
לרדוף אחרי ההבל, כאחר קורא בהרים, אחר פרעוש
אחר, וכדי בזיון לערוך מערכה נגד תשישי כח כמוכם,
אשר בטרם תצעדו צעדה, הנה זה כבר רגלכם נגפה,
אני הקטן היום החילותי בכם, והמה יכלו! הקבצו נא
יחד אנשי ריבי, חושו, עוללים יונקים, נעדרו דעת,
ערכו מערכה, התיצבו, חזקו מעמד, כרגע אשוף
בכם, ותאבדו דרך, בה' מחסי עוז, כי יסכר פי
דוברי שקר, אשרי כל חוסי בו!

שיר

שיר קרב

יהודה חגור חרבך על ירך
הזעק עוזריך, הציגם על שערך
ו עורר חנית, הדוך אויב תחתיו
דאו עוזרי כעל כנפי נשר
החזיקו מגן, קחו אמרי יושר
ב אלהי גדלג שור, כי בשמים פיהם שתו
נתיבות עולם שממו, חרבות בשפתותם
יגבירו ללשונם, אין אלהים כל מחשבותם
מ שמן חלק חכם, פתאים יפתו
יצודו אוילים ברשתם, כי תבונה חסרו
נחלת שוא ירשם, ולא לאמונה גברו

מ ורשה קהלת יעקב, מהמה אל תחתו
יתנו בעפר פיהם, כל אויביך
דלים ורעים המה אנשי ריביך
ד מו להרסך, ומבוקר לערב יפתו
עלי נבל, הלא אשוף בכם, וכרגע תבושי
לא בחרב לא בחנית, אכן באמת מורשי
מ שרים ודעת המה שרי צבאי! העליהם תהותתו?
אלמו שפתי שקר מדבר סרה
נעים אמרי שמוע שמעו, כחמה ברה

מרדכי

מרדכי ברעסלוי קום שבה שביך !

ריב ריבי, באר לשוני בשפת ארצך !

ד ברי יושר כי יעתקו, כשמן תורק יתנו ריח

כגנה זרועיה תצמיח, כן תוציא צמחה

ישתו ישרים יין נסכי, יחגרו שמחה

ב קראם מעשי ידי, והיו אך שמח

רוכב שמים בעזרך, צלך על יד ימינך

על ירך תציץ נזרי, כי תהל אור בעטך

ס קל הברם מאבן, ויהי לעץ פורה

להיות כל איש שורר בו למצוא חפץ

וגם על אשר לא יבין עבר, אורו יפיץ

י דעו עמים כי דתא בפינו, ומבטן אמת יגיה :

בעזר אל חי לקים אמת :

יום ג' אייר תר"ו לפ"ק

שאלה א' המשנה, כל ישראל יש להם חלק לעוה"ב,

ואלו שאין להם, המינין הכופרים בתורה

וכו' ומבאר הרמב"ם בה' תשובה פ"ג ה"ח, שהם

כופרים בתורה שבע"פ, והיינו נוצרים הגרים צדוקים

ויוכיחו שהנוצרים מן העמים אין להם חלק לעוה"ב, גם

כי יתנהגו במידות ישרות, ונמצא עי"ז סתירה במקום

אחר במאמרי התלמוד שאמרו חסידי אלה"ה יש להם

חלק לעוה"ב, בין נוצרים, בין שאינם נוצרים, זאת היא

כוונת השאלה, ואשר יהבלו שם, להבעיר חמת

העמים עלינו; מתוך קשייתם זה, ממילא יובן לבר

לבב ע"י תשובה זו: כי לא לבד כי לא בינת אדם

למו, להבין מאמרי התלמוד אכן עוד כזב בפיהם ירצו

סלה :

תשובה

וזה החלי, נבין הרישא מהמשנה "כל ישראל יש להם

חלק לעוה"ב" משמע אפילו כופרים ומומרים

שהרי להם עוד ג"כ דין ישראל כחמצן שעבר

עליו